

Jul i Skjeppåsen

Igjen er ett år på hell, og juletiden ringes inn for å hedre de dager som nå er igjen av 2011. En gledelig høytid for store og små, to-beinte som fir-beinte står foran oss med kos, hygge, god mat og drikke; kvalitetstid med en åndelig ramme.

Med kaffekoppen i hånden sitter jeg og reflekterer over hvilke verdier året som nå stort sett ligger bak oss har gitt, dette mens ribba står på damping i ovnen og surkålen brer om seg med aroma i alle kroker av vårt kjære nye hjem.

Vi startet med en kald og utilgjengelig januar og februar. Ja, utilgjengelig for oss som elsker å være ute å se våre firebeinte kropper tindre i jakt på hvitt gull, eller kanskje en tiur som har kastet seg ned fra en gisten furutopp. Med -30 grader, sperrer denne oss inne og turen i vedskjulet er stort sett den største kroppslige utfordringen vi tar sjansen på.

Etter hvert glir mars måned inn, og kvikksølvet stiger sikkert mot varmere årstider. Midt i mars inntas Gordon Castle i to fullsatte helger med sol og flott vintervær. Vi får med oss bladet "Fulgehunden" som i ettertid inntar "skrivetøyet" og gir oss en flott reportasje om ett hyggelig opphold.

Sanne og Selma får for første gang oppleve rype på vinterføre.

Selmas iver etter å tilfredsstillende, gjør seg så godt gjeldende, at vi bestemmer oss for prøvedeby. Riktignok ble ikke dette helt til forventningene premiemessig, men en god utøvelse med tanke på første start.

Hele vinteren igjennom har vi alle jobbet intens med dressur og apport trening, og dette har i alle fall gitt resultater.

Sanne er fortsatt heit og hennes viltbegjær blir for tiden i største laget til å oppnå gode stander med påfølgende ro i oppflukt. Jenta liker å "rydde opp" litt på egenhånd.

Mai måned gir oss flott sommervær, og jeg sammen med en tre-fire andre i distriktet gjennomfører instruktør utdanning, og forbereder meg med dette på noe jeg enda ikke har den minste aning om.

Valpekurs, dressurkurs etc. utover sommeren opptar mye av tiden, dette for å erfare mest mulig i denne verdenen.

I juli er vi rundt og trener litt på rapphøns, og har en hyggelig og lærerik langhelg hos Agneta Andresson i Örebro. Her begynner steinene å falle skikkelig på plass for Selma, mens Sanne gir oss en flott oppvisning i reviering og søk, dette tross at jobben foran fugl fortsatt ikke er helt til å stole på.

I August, den helga som avvikler De nordiske jakt og fiskedager, stiller vi på utstillingen med begge frøken Åens. Selma vinner unghundklassen, med excellent. Etter dette oppholdet starter tankene og praten om det som innen rimelig kort tid skal bli Kennel Åens Norge.(Se tidligere "pressemelding")

Dette er nok det som i ettertid har opptatt tankene mine mest.

Mine foreldre skrudde meg i sin tid sammen til å bli en kar som alltid har tatt tak i store utfordringer. Kastet med ut i ting, kanskje uten alt for stor erfaring og kunnskap, men heldigvis sendte de med en posjon med lærevillighet. Dette er kanskje den egenskap jeg tar mest på alvor.

Jeg føler meg nå litt i samme situasjonen som jeg var i i 2003. Min sjef ønsket at jeg skulle overta som sjef for en av våre bilbutikker. Jeg.....som bare har fagbrev som bilmekaniker og aldri hatt sneven av personalansvar i hendene. I dag har jeg sittet i denne stillingen i snart ti år, ledet dagens bedrift til å bli Norges beste VW butikk(2010) og har utviklet meg veldig mye innen lederskap. Dette sier jeg ikke for å skryte, men for å gi en beskrivelse av hvordan jeg er som person.

Nå skal jeg etter hvert ta fatt på en kennel som i godt over 30 år har fremstått som en av nordens, mest veldrevne oppdrettskennler av Gordon setter. Riktignok har jeg lang fartstid med hunder generelt, men hva gjelder fuglehund- karrieren så har den nettopp startet.

Sammen med deg er jeg helt sikker på at vi skal lykkes med dette, men jeg må være ærlig å si at jeg kjenner ansvaret som rimelig tyngende, naturlig nok, og slik skal det være.

Vi har innimellom alt dette kjøpt oss en liten gård som ligger godt og landlig til. Dette for å få mer frihetsfølelse, og ikke minst for å tilrettelegge for gode treningsmuligheter. Godt med uthus skal delvis være hjem for hunder og fugl, samt innredes til oppholdsrom for kursdeltakere og folk som vi komme hit å trene.

Iløpet av 2012 skal større deler av eiendommen(ca 70 mål) bli inngjerdet slik at trening også kan forkomme i tiden med båndtvang. Her skal rikelig med rapphøns og fasan også få sitt nye hjem.

Høsten for øvrig har vært meget vellykket hva gjelder mine to engler. Begge har blitt felt fugl for, og kanskje ikke overraskende er det Selma som har tatt føringen. Hun begynner i mine øyne å innta formen som en skikkelig god skogsfuglhund, noe som gleder hjertet til en som bor midt i svarte skogen. Nå starter snart intensiv trening på fjell, og her håper jeg vi skal sette ting ordentlig på plass. Det er nok dette som er Sannes arena, og med rikelig med treningstid er jeg ganske sikker på at vi tre skal bite fra oss litt (Geir, Sanne og Selma) på jaktprøver i 2012.

Med dette vil jeg ønske dere alle en riktig god og fredfull jul, og ett godt nytt ÅENS år. Jeg vil samtidig benytte anledningen igjen til å takk for tillitten vi har blitt vist. Dere er "store" mennesker Erik og Karen Margrethe!!!!

Med varme hilsner fra Geir, Liv Inger, Martine, Sanne og Selma og fremtidens Kennel Åens Norge.

